

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Sanctuarium Crucis Et Patientiae Crucifixorum Et Cruciferorum

Bivero, Pedro de

Antverpiæ, M.DC.XXXIV.

Oraculum IV. Regis gloriosi languentis & morientis. Ioan. 19, 26. Cùm vidisset ergo Iesus matrem, & discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47616](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47616)

658 SACRI SANCTIARI APPENDIX
tis Dominum, laudate eum; uniuersum semen Jacob
rificate eum. Timeat eum omne semen Israel, quoniam
spreuit; neque despexit deprecationem pauperis. Nec au-
tit faciem suam à me: Et cum clamarem ad eum, exau-
uit me. Ergo qui sic constitutus est, dicat Deo: De-
telsne, Deus meus, spernere vocem clamantis,
confugientis ad te? Nonne tu ille, qui dixisti: Cla-
mabit ad me, & ego exaudiam eum, cum ipso sum in
bulatione?

psal. 135.

ORACVLVM IV.

Regis gloriosi languentis & morientis.

Ioan. 19, 26.

Cum vidisset ergo IESVS matrem, & discipulum
stantem, quem diligebat, dicit matri suae
Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit disci-
pulo: Ecce mater tua.

Subsidium
B. Maria.

CHRISTVS in summis doloribus erat, & con-
stenderet quàm parum esset de suarum gra-
uitate poenarum anxius & sollicitus, de negotiis
agebat. Summum hoc negotium erat, vt mater
eius quem diligebat, discipuli curam haberet. Au-
ctor est Cyrillus lib. 12. in Ioan. cap. 34. Prouidit

tri, quasi parum de magnitudine doloris curaret. Nam, etsi acriter patiebatur, erat tamen impassibilis. Non curabat acerbo dolore Filius, curabat piissima mater, quæ iuxta lectulum ægrotantis tota sollicita & anxia præstò erat, & ad omne languentis obsequium parata stabat. Accedit Ambrosius lib. 10. in Lucam cap. 23. Stabat & mater cum studio pietatis, quæ sua pericula posthaberet. Stabat ante crucem, & piis spectabat oculis Filij vulnera, quia expectabat non pignoris mortem, sed mundi salutem. Aut fortasse, quia cognouerat per Filij mortem mundi redemptionem, aula regalis putabat se & sua morte publico muneri aliquid addituram. Sed IESVS non egebat adiutore ad omnium redemptionem, quia dixit: Factus ^{Psal. 87, 6.} sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber. Suscepit quidem matris affectum, sed non quasiuit hominis auxilium. Quod offerebat auxilium transfudit in Ioannem CHRISTVS, cum ait, Mulier, ecce filius tuus. Tua ope & opera ego non egeo, eget Ioannes infirmus, quem ego sub tua cura atque tutela constituo, vt maternè cum illo agas. Dicitque deinde Ioanni, Ecce mater tua, quæ in laboribus & infirmitatibus ^{Ioan. 19,} tuis præstò erit & assistet, impendetque suum auxilium & subsidium. ^{27.} Accepit eam discipulus in sua, & priori matri suæ renuntiavit. Fons & origo morborum & dolorum, & simul mortis, est parens huma-

Iob 14. na. Homo natus de muliere, breui vivens tempore, reputatur multis miseris. Quasi flos egreditur, & contrahitur & fugit velut umbra. Prouidit pius Deus de morte Ioanni, quæ est salus infirmorum, & refugium morientium.

De MARIA communi matre ægrotantium & migrantium prouidit CHRISTVS Ioanni, qui non ex martyrio sibi inflictio à Domitiano, sed postea obiit ex naturæ infirmitate. Et quidem Ioannes Apostolus non solum priuatam, sed etiam publicam personam agebat, vt vnusquisque languentium & morientium loco matris sacram MARIA quærat, habeat, & colat. Verè mater infirmorum est, quæ & illorum curam habet. Vnde apud Cæsarium lib. 7. cap. 8. cum essent duo sibi addicti pauperes in Xenodochio ægrotantes, dixit Administratori: *Bone pater, vide vt diligentia ac custodia adhibeatur illis duobus pauperibus, quia in periculoso statu sunt.* Verè mater infirmorum est, quæ & visitat ægros suos, quemadmodum cap. 13. idem Cæsarius testatur. Intempesta enim nocte visa in monasterio lectos infirmorum perlustrans, & dormientibus benedicens. Verè mater infirmorum est, & simul saluatorum. Nobilis vir Otto, sicut cap. 23. commemorat idem Cæsarius, duplici laborabat infirmitate, febre videlicet

cet & fistula: & cum eo deuenisset, vt exhalare iam
 animam, ecce beata Virgo MARIA, quam inuoca-
 uerat, associata Filio adfuit, & interpellans pro æ-
 groto, *Fili*, inquit, *da mihi puerum istum*. Qui respon-
 dit: *Tuus sit*. Ad quod verbum innox cœpit ægrotus
 iam semimortuus respirare atque confortari, & sibi
 de salute gratulari. Verè mater infirmorum est, quæ
 infirmis iam deploratis iniungit remedia salutis,
 nec horret eorum scabiem & squallorem. Testis mi-
 hi sit apud eundem auctorem cap. 15, Adam, Sacer-
 dos & monachus, qui ab infantia sua scabioso ca-
 pite laborabat, nec poterat vlla medela sanari. Hic
 totus erat obsequio Mariano mancipatus: nec Vir-
 go defuit, quæ aliquando in Sacello suo apparens
 squallido ægro, *Bone puer*, ait, *quare non adhibetur cu-
 ra capiti tuo?* Respondente verò Ottone, *Domina, sa-
 tis circa me laborauerunt amici tui, sed nihil profecerunt;*
 subiunxit illa: *Nosti quæ sim?* Cui cum diceret, *Non,
 domina;* respondit: *Ego sum mater CHRISTI, & Do-
 mina huius Oratoriij, quia mei memoriam solitus es habe-
 re, ego tibi curam adhibeo. Recipe fructus ligni fusilis, &
 fac tibi hodie ex eo lauare caput tribus vicibus ante Mis-
 sam, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, sta-
 timque curaberis.* & adiecit: *Ad me accede Adam.* quod
 & fecit. Flectenti coram se genua ait: *Ab hac hora vs-*

Oooo 3

que

que ad diem mortis tue non dolebis capite. Veritatem
 doctorum postea probauit euentus. Nouit & ipsa non
 solum coniungere medicinas, sed adiungere & appli-
 care remedia, quemadmodum eodem lib. cap. 41
 recensetur. Cum feruens in obsequio Virginis virens
 sanctimonialis, dum genua flecteret, tibiam la-
 set ac vulnerasset, visa est in somnis adstare B. MA-
 RIA pyxidem vnguenti portans in manu sua, im-
 missisque digitis accepto vnguento perungere vni-
 neratam tibiam, quam & sanauit, tanta suauissimi
 odoris relicta fragrantia, vt & ipsa mirabilis esset,
 miraculum patratum euulgaret.

Verè mater emigrantium Virgo MARIA est, que
 vel in ipso mortis agone redire facit morientes. Con-
 firmat hoc ipsum Cæsarius lib. 7. cap. 41. & quidem
 exemplo Religiosi morientis, qui in ipso mortis ar-
 ticulo ridere cœpit. & rogatus quid ita faceret, re-
 spondit: *Cur non rideam? ecce Domina nostra presens
 est, & iam animam meam suscipiet.* Addit Auctor: *Re-
 getur mihi in isto versiculus Poëta impletus, Incipe puer
 risu cognoscere matrem. Puer erat purus, paruus
 mansuetus. Haud dubie, quin beata Virgo morientis ma-
 ternos exhibuerit gestus, quia non risum sed erimorum
 vultus excitat seuerus.* Hæc magnanima mulier est,
 cui conuenit illud elogium, *Ridebit in die non*

Proth. 1,
 25.

& eodem mortis die docet ridere filios, quorum vnus religiosus ille miles erat, de quo cap. 57. eiusdem libri. Hic enim cum in extremo mortis certamine mira lætitiæ & exultationis cordis & animæ signa dedisset, examinatus, lætus totus & alacer ait: *Quare non gaudeam? ecce Domina nostra sancta MARIA hęc presens est, & hęc mihi dixit: Nunc, quia reliquisti uxorem, & filios, & omnia tua propter honorem Filij mei, periculis te exponens, ego benè & plenè retribuam tibi. quin statim exclamauit: En video cælum apertum, & in eo sedem mihi preparatam, ad quam celerius sum ascensurus. Mox oleo inunctus, sacroque Viatico inunitus, animam suam deposuit apud MARIAM.*

Maria mater gratia,

Dulcis parens elementia,

Tu nos ab hoste protege,

Et mortis hora suscipe.

Benè Bernardus Serm. 2. de Nuptiis: *MARIA si piè à nobis pulsata fuerit, non deerit necessitati nostræ. quoniam misericors est, & Mater misericordia.*

ORA-